

دانشگاه علوم پزشکی تهران

دانشکده پرستاری و مامایی

عنوان:

**بررسی تاثیر به کارگیری تمرین مبتنی بر عملکرد بر میزان خطای تریاژ در پرسنل
اورژانس پیشی بیمارستانی شهرستان های منتخب استان اصفهان**

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد در رشته پرستاری داخلی جراحی

نگارنده:

مهدی نبی فودانی

استاد راهنما:

دکتر زهرا عباسی دولت آبادی

استاد مشاور:

دکتر معصومه ذاکری مقدم

دکتر سعیده بهرامپوری

چکیده فارسی

زمینه: وظیفه اورژانس پیش بیمارستانی ارائه کلیه اقدامات درمانی نجات‌بخش در خارج از بیمارستان است. یکی از مهم‌ترین مفاهیم پایه و تاثیر گذار در مدیریت و تصمیم‌گیری در شرایط اورژانسی تریاژ است. خطای تریاژ یکی از چالش‌های قابل توجه در انجام انواع تریاژها بروز خطای تریاژ است. شناسایی و به‌کارگیری راهکارهای کاهش چالش فوق، یک ضرورت است. لذا این مطالعه باهدف بررسی تأثیر دریل بر میزان خطای تریاژ در پرسنل اورژانس پیش بیمارستانی انجام شد.

روش اجرا: این مطالعه یک مطالعه مداخله‌ای دوگروهی بود که در آن ۷۰ نفر (۳۵ نفر گروه آزمون و ۳۵ نفر گروه کنترل) از پرسنل اورژانس پیش بیمارستانی دو شهرستان استان اصفهان به‌صورت نمونه‌گیری چندمرحله‌ای (مرحله اول انتخاب ۲ شهرستان از استان اصفهان به‌صورت قرعه‌کشی و سپس سرشماری پرسنل اورژانس پیش بیمارستانی این دو شهرستان) وارد مطالعه شدند. مداخله مطالعه شامل انجام مشق (Drill) بر روی تریاژ START/jump START بود و ابزار مورداستفاده در این پژوهش شامل: پرسشنامه فرم اطلاعات دموگرافیک، ابزار تصمیم‌گیری تریاژ و سناریوهای طراحی‌شده تریاژ START بود. درنهایت داده‌های گردآوری‌شده با استفاده از نرم‌افزار SPSS20 و تست‌های آماری تی مستقل، تی زوجی و کای دو تحلیل شدند.

یافته‌ها: هر دو گروه از نظر متغیرهای دموگرافیک و همچنین میزان خطای تریاژ و قدرت تصمیم‌گیری تریاژ در شروع مطالعه همگن بودند. بر اساس یافته‌های مطالعه پیش از اجرای دریل میانگین خطای تریاژ در گروه مداخله $1/55 \pm 4/74$ و در گروه کنترل $1/87 \pm 4/68$ بود. همچنین نتایج این مطالعه بیانگر آن است که قبل از اجرای دریل میانگین میزان خطای تریاژ در گروه کنترل (۱۲/۱۱) و مداخله (۱۲/۸۶) بالا و میانگین قدرت تصمیم‌گیری تریاژ در هر دو گروه (کنترل ۱۱۳ و مداخله ۱۲۱) پایین بوده است. پس از انجام دریل خطای تریاژ به‌صورت معناداری کاهش ($P < 0.001$) و قدرت تصمیم‌گیری به‌طور معناداری افزایش یافت ($P < 0.001$) درحالی‌که در گروه کنترل تفاوت معناداری در میزان خطای تریاژ ($p = 0.244$) و قدرت تصمیم‌گیری ($p = 0.496$) مشاهده نشد.

نتیجه‌گیری: انجام مشق (Drill) می‌تواند خطای تریاژ را در پرسنل اورژانس پیش‌بیمارستانی کاهش داده و همچنین قدرت تصمیم‌گیری تریاژ را در میان این پرسنل افزایش دهد. استفاده از این نوع تمرین می‌تواند عملکرد پرسنل اورژانس پیش بیمارستانی را درزمینه تریاژ ارتقا دهد.

کلیدواژه‌ها: تمرین مبتنی بر عملکرد، دریل، تریاژ، اورژانس پیش بیمارستانی

Tehran University of Medical Sciences
School of Nursing and Midwifery

Title:

**Investigating the effect of using operation-based exercise
on reducing miss triage rate of pre-hospital emergency
personnel in Isfahan cities**

A Thesis Submitted to the Graduate Studies Office in Partial Fulfillment of the Requirements for a
Master of Science in Medical Surgical Nursing

By:

Mahdi Nabi Foodani

Supervisor:

Dr. Zahra Abbasi dolatabadi

Advisors:

Dr. Masoumeh Zakeri Moghadam

Dr. Saiedeh Bahrampouri

2022

Abstract

Background: Triage is used as one of the main concepts in the emergency medicine to differentiate between critically ill patients or patients in a non-emergency situation. Miss-triage occurs if the prioritization of patients or injured is not done correctly for any reason. Miss-triage occurs in two forms of over and under triage. According to studies, the incidence of miss-triage is high worldwide. Exercising is one of the ways to reduce the amount of miss-triage. This study aimed to investigate the effect of drilling on the miss-triage of emergency medical service personnel

Method: The tools used in this study included: demographic information form questionnaire, Triage Decision Making Inventory (TDMI), and designed START/jump START triage scenarios. After collecting the required data, these data were analyzed by appropriate parametric and non-parametric statistical tests, including mean and standard deviation, independent t-test, paired t-test, K-square.

Results: Results showed that the Miss-triage rate decreased from (34.1%) before the intervention to (9.1%) after the intervention in the experimental group. Moreover, after drill, the score of triage decision-making power increased from (121) to (136.91). However, in the control group, no statistically significant change was observed in the amount of miss-triage and triage decision-making power in emergency medical service personnel at the end of the study ($p>.05$).

Conclusion: The findings of the present study revealed the effectiveness of this exercise method in reducing miss-triage in participants. Thus, this method could be used in emergency medical service personnel training and preparation programs.

Keywords: Emergency Nursing, Triage, Miss triage, Emergency Medical Service, Drill, Operation-Based Exercises